

APBALVOJUMI PASNIEGTI

Atzīdīgā sestdienā Latvijas KP Centrālās Komitejas rūpniecības nodaļas vadītājs V. Markovs Līvānu kūdras fabriku kolektīvam pasniegta augstu apbalvojumu — Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidija Goda rakstu.

Sveinīgajā sanāksmē, kas bija veilita 30. gadadienai kopš nodibināta fabrika, uzstājās kūdras rūpniecības republikāniskās pārvaldes priekšnieks L. Tarvids, partijas rajona komitejas pirmais sekretārs A. Cepānis un rajona

agrārūpnieciskās apvienības valdes priekšsēdētājs J. Vucēns, viesi no kaimiņu rajoniem. Fabrikas labākie cilvēki tika apbalvoti ar Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidija, kūdras rūpniecības pārvaldes un rajona izpilddarītājas Goda rakstiem.

Fabrikas direktors M. Kitajeva, darba veterāns G. Ancāns un jaunais strādnieks V. Bažņovs kolektīva vārdā pateicās par augstajiem apbalvojumiem un solīja arī turpmāk strādāt tā, lai valstis uzņēmuma panākumus.

Vēl pavisam nesen šeit jo ražoti auga dzērvenes. Ierādās ekskavatori. Kāds uzņēmās «grēku» — ogas savāca pāris dienas agrāk pirms atjautā termiņa, jo neļaus taču tām pazust zem mašīnu riteņiem. Ko gan šiem milzeņiem nozīmēja silka oga! Milzeņiem, kuru uzdevums — pakļaut 1000 hektārus lielā purvu. Tagad šī vieta, kur vēl pavisam nesen bija dzērvenājs, tiek saukta par septīto lauku.

Septītais lauks

ku. Laidīs to ir uzvarējuši un nāvērtuši par Līvānu kūdras fabriku iecirkni «Skrebeļi-2».

Galvenā tehnika — kūdras tezuves, kaudžu veidošanas mašīnas un citas, kuras nespeciālistam ir grūti pat nosaukt, no šēnnes jau atzbraukušas. Zem kājām jūtams mīksts, viegli atspēris kūdras paklājs. Gribas nāties pa to basām kājām. Sausa, tīra, rūpīgi apstrādāta katr plekšņa.

— Tāds gads. Citādi, diez vai septembrī jūs šeit staigātu sandalēs. — saka satmnieki.

Jā, acīmredzot arī laikiem sava nojauta. It kā tas būtu zinājis, ka šis gads uzņēmumam nav vienkāršs, ka šis — jubilejas gads. Un, jā, dāvana — sausa, karsta vasara, kas tik ļoti nepie-

ciešama kūdras ieguvējiem. Starp citu...

— Septītajam un astotajam laukam ne vienmēr paveikas, — stāsta kūdras ieguves meistarš Raimonds Dzents. — Reizēm kā par spīti «Skrebeļi-1» spīd saule, bet šeit, nepilnus četrus kilometrus tālāk, lieta.

Masīvs mīlīgs — līdz pašam horizontam stingrās rindās izvietotas svaigas kūdras bērtines. Tās — uzskatāms kolektīva darba rezultāts. Uzņēmuma laudis savu piedesmito gadadienu atzīmē ar pirms termiņa izpildītu plānu visos rādītājos.

Sodien mēs tiekamies ar diviem no tiem strādniekiem, kuru fabrikā sauc par «zelta fondu».

Antons Skukis, mašīnists (atēlā no kreisās), Starp citu, specialitātes aplūmējums tīri nosacīts. Trijos gadu, desmitos Antons Skukis apguvis praktiski visu tehniku.

— Nemāku vadīt vienīgi ekskavatoru. — viņš saka. Ne jau par veili pie trīspadsmit kauju apbalvojumiem ptevienots vēl viens — ordenis «Goda Zīme». 3. Baltkrievijas frontes veterāns Antons Skukis joprojām ierindā. Tikai viņa kaujas lauks — nevis Baltkrievija, Kēnigsberga vai Polija, bet, lūk, šis bezgalīgais kūdras plašums zem sveimainās saules.

— Daždien svēdri plūst aumalām. Taču plāns jāpilda.

Un viņš to pilda — ik dienas pa divām normām. Jaunajam mehanizatoram Jānim Griģam ir

ko pamācīties no sava darba dzinātāja. Antons Skukis dažiem iesācējiem palīdzējis ne tikai apgūt tehniku, bet arī izprast vienkāršu patiesību: šis pēc pirmā skatiņa vienmujāts lauks ļoti vajadzīgs cilvēkiem.

Ar Antonu Skuki un viņa koleģi mašīnistu Juri Malnaču (atēlā no labās) es sarunājos dažos laikos. Taču gandrīz vieniem un tiem pašiem vārdiem abi izteica šādu domu: «Grūti? Protams! Taču plāns vajadzīgs».

Abi darba veterāni aprīnājami līdzīgi pašā galvenajā — tiekamie augstu turēt strādnieku vārdus. Juris Malnačs atnāca uz fabriku vēl tajā laikā, kad kūdras raka ar lāpstām. Pēc tam parādījās mašīnas — viena par otru sarežģītāka. Viņš iemācījās tās vadīt. Un dara to vēl šodien, kaut arī labā roka nopietni traumēta. Jau trešo gadu Juris Malnačs skaitās peņķitā atpūtā. Taču tikai formāli.

— Kamēr jūtos vesels, no fabrikas prom neiešu. — stingri un apņēmīgi saka strādnieks.

Lūk, ko par šo cilvēku teļot fabrikas galvenais inženierš Leons Jakovels: citu pensionāru nevar pierunāt strādāt kūdras ieguvē. Tur, rūgī, pensija zudēta, citā vietā vieglāk, un nauda tā pati. Juris Malnačs nav no tiem, viņš dara visu, kas vajadzīgs kopejai lietai. Juris Malnačs apbalvots ar medaļām «Par darba varoņību» un «Darba veterāns». Šos apbalvojumus viņš godam attaisno.

I. Korojova
J. Tračums foto

